

[Johan Philipsen.]

gering med de samme ministre og siger til nogle mennesker, valgt af dette folketing: kære venner, vil I holde styr på det, så det går nogenlunde fornuftigt til! Det er derfor, jeg siger, at også i denne sag er vi nødt til at have rygdækning fra dem, der har valgt os, rygdækning fra dem, der p. t. bærer de gyldne kæder.

K. Helveg Petersen: Jeg håber, vi i udvalget med ministeren kan nå frem til en afklaring af kapitel 1, der gør det mere rimeligt. For jeg kan ikke se, at det er rimeligt, at man lægger det helt fast, at amter og kommuner har denne eneret på de lokale udsendelser, når man samtidig erkender, at der er en lang, lang række tekniske og programmæssige problemer, man nærmere må have undersøgt. Det er en meget nærliggende tanke at sætte denne undersøgelse i gang, og jeg anbefaler ministeren at gå videre med tanken om dette kommunikationsråd. Nu kan man diskutere dette råd og det indhold, det er rimeligt at lægge ind i det i forhold til det teknisk betonedede udvalg. Men der er én ting, jeg gerne vil sige til ministeren, og det er: jeg tror ikke, vi kan klare problemerne ved at nedsætte et udvalg og forvente, at når det kommer med en betænkning, har vi fået klaret disse problemer. Jeg tror, det bliver et spørgsmål om en undersøgelse af de vilkår, der gør sig gældende, som vil være kontinuerlig, og som ikke hører op på en bestemt dato, selv om udvalget har afleveret en betænkning. Det er derfor, jeg kunne tænke mig, at vi fik sluttet disse to opgaver sammen under ét organ, og da den elektroniske udvikling er så afgørende for hele kommunikationsudviklingen, ville det for mig at se være naturligt, om man gjorde det ved at sige, at dette overordnede råd — om man vil: kommunikationsrådet — skulle påtage sig opgaven. Ministeren nævnte, hvordan han tænkte sig det teknisk betonedede udvalg sammensat. Jeg var ikke beroliget ved at høre den opremsning af emner, men også det kan vi jo se nærmere på.

Om uafhængigheden vil jeg bare erklære mig enig i, at vi naturligvis må sikre Danmarks radios uafhængighed over for staten. Men det er nok rigtigt alligevel at tilstræbe, at vi på områder, hvor det er rimeligt — og dér er jeg enig med hr. Johan Philipsen

— må prøve på at få regler, der svarer til dem, man i øvrigt anvender i det offentlige.

Endelig skal jeg sige, at undervisningsopgaven tror jeg vi får løst. Der er et enkelt punkt, jeg mener vi skal tage med, når vi taler om, hvilke opgaver der skal løses. Man nævner søens folk, og man nævner danske i det fremmede. Jeg tror, vi også skal interessere os for fremmedarbejderne, når vi skal til at diskutere, hvilke opgaver vi skal tage os for at løse.

Der er masser af tekniske enkeltheder og mange meget vanskelige principielle og almene problemer, vi skal se på. Men vi har sikkert alle en god vilje til i udvalget at bore i disse ting for at få det bedst mulige resultat. Det kan jeg i hvert fald give tilsagn om at vi vil. Men der er nogle ting, vi må ændre fundamentalt, hvis vi skal kunne nå at komme igennem. Ikke mindst tænker jeg her på visse ting i forbindelse med radiens ledelse ud over det, jeg har nævnt om monopolproblemet. Jeg håber, ministeren vil være velvillig over for tanken om at nå frem til et bredt forlig om dette vigtige lovgivningsanliggende.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen): Jeg har kun den bemærkning at gøre til fru Ellen Strange Petersen, at når vi har sat en forsøgsperiode i gang og man fra udvalget kommer og siger: nu mener vi, at man kan administrere efter de og de retningslinjer, vil det selvfølgelig ikke være rimeligt at lægge ud og sige, at nu laver vi kabel-tv her eller dér. Jeg ved, at adskillige er interesseret i at begynde, men jeg mener, at man skal gøre det sådan, at man ikke generer unødigt. F. eks. har jeg haft besøg af én, til hvem jeg sagde: ja men har I snakket med den stedlige avis, inden I laver det? Forsøgsperioderne må jo ikke gå ud over eller ramme enkelte aviser, hvad man kan komme til, hvis man ikke passer på.

Hr. K. Helveg Petersen rejste spørgsmålet om, at amter og kommuner skulle kunne iværksætte sådanne udsendelser. Her er det jo sådan, at de skal kunne få tilladelse til at iværksætte dem. Det er ikke dem selv, der nødvendigvis skal gøre det, men hvem skulle ellers iværksætte det? Er det ikke rigtigt, at det er dem, der må komme med en indstilling den dag, vi når dertil, og at det